

En folkekirke med plads til forskellighed

I folkekirken er der Indre Mission, grundtvigianere, tidehvervsfolk osv. Folkekirken taler med mange stemmer. Præsterne er forskellige og medlemmerne er forskellige. Vi er jo en *folkekirke*.

Migranterne i vores land er også forskellige, og migrantarbejdet kan gribes an på flere måder. Med lidt god vilje kan de forskellige tilgange til migrantarbejdet oven i købet befrugte hinanden.

Jeg synes, der i folkekirken skal være plads til migrantarbejde, som primært har fokus på mission og omvendelse, og til migrantarbejde, som har mest fokus på diakoni og dialog. Der er ikke kun én tilgang til migrant- og missionsarbejdet, som er en *eneste* rigtige. Der skal være plads til forskellighed.

I Fyens Stift ønsker jeg at styrke og opprioritere migrantarbejdet i sin helhed, og derfor har jeg valgt at slå en halvtidsstilling op som migrantpræst, som nu skal besættes. Flere debatindlæg i Kristeligt Dagblad har set det som en svækkelse af migrantarbejdet. Det er jeg uenig i. Hvordan kan oprettelse af en halvtidsstilling som migrantpræst tolkes som en svækkelse af migrant- og missionsarbejdet?

Stillingsbeskrivelsen er stort set identisk med den, som Massoud Fouroozandeh havde i sin projektansættelse som migrantpræst, og det vil sige, at der også bliver plads til forkyndelse og mission. Nyt er, at stillingen ikke dækker hele landet, men alene Fyens Stift, og at man skal indgå i samarbejde med stiftets øvrige migrantarbejde. Det betyder ikke, at man skal gøre det samme eller have samme profil. Der er plads til forskellighed, selvfølgelig. Men lige så selvfølgelig skal man kunne tale sammen og mødes af og til for at udveksle erfaringer og drøfte forhold af fælles interesse. Netop fordi der ikke kun er én tilgang til migrant – og missionsarbejdet; der er ikke kun én eneste rigtig måde. Migrantarbejde er mission, diakoni, dialog, gudstjeneste, undervisning, bøn, samvær, dåb, debat og forkyndelse. Sådan er det at være folkekirke. Der mødes vi på tværs af forskelle og taler og arbejder sammen.

Så kirkekamp? Tjahh. Hvis der skal blæses til kirkekamp, må det være til kampen for forskellighed. Det er noget af det stærke ved folkekirken – at vi ikke er ens, og at vi ikke skal ensrettes. Det er i folkekirken en daglig erhvervsrisiko at møde mennesker, der mener noget andet end én selv, - selv om de ligesom én selv er optaget af den samme sag, den samme opgave, nemlig at få evangeliet ud så, det kan komme ind i menneskers liv. Det er vi optaget af allesammen, men vi gør det på forskellig måde.

Det synes jeg er værd at kæmpe for.

Tine Lindhardt,

Biskop, Fyens Stift

PS. Der har den seneste uge vært fremsat mange postulater om migrantarbejdet i Fyens Stift. På Fyens Stifts hjemmeside kan man læse det regulativ, som stiftets migrantpræst skal arbejde efter, og man kan få svar på de spørgsmål, der er rejst.